

Sjónvarpsmálið endaði í fløkju og látri

Løgtingið vildi ikki loyva sjónvarpsfeløgum, men samtykti reglugerð fyrri tey tveir minuttir seinni

eftir Boga Godtfred

Fríggjadagin 29. september 1978 var tingið saman fyrri seinastu ferð undan valinum, sum skuldi vera í november.

Hetta hevði verið ein tann longsti og strævnasti dagurin í øllum hesum valskeiðinum, og tað var vordíð seint um kvøldið, tá tingið víðgjörði nøkur uppskot um sjónvarp í Føroyum.

Fyrir útvarpið sat Árni Absalonsen á áhoyrara-beinkinum. Hann minnst týðuliga hetta kvøldið í tinginum. Tað var bæði skemtiligt og marghættligt. Árni greiðir frá, hvat

ið hendir í tinginum undir víðgerðini:

Tingið samtykti eitt uppskot frá Jonu Henriksen, sum visti seg at fáa avgerandi týðning í sjónvarpsøgu Føroya.

Uppskotið álegði landsstýrinum at gera eina reglugerð fyrri royndarsendingar, áðrenn tey privata sjónvarpsfeløginu fingi loyvi til at senda.

Tveir minuttir frammanundan hevði tingið felt eitt uppskot um at geva hesum somu feløgum sendiloyvi.

Tá tingformaðurin nú boðaði frá, at uppskotið frá Jonu Henriksen var samtykt við einari atkvøðu í meiriluta, fór ein látur gjøgnum høllina, sum tóktist siga, at sjálvt tinglimir undraðust á hetta úrslit.

Men hendan reaktiónin stóð ivaleyst í samband við tað, sum hent var beint frammanundan.

Semja, men ikki meiriluti

Bæði hesi nevndu uppskot og onnur við, komu fram á tingborð undir víðgerðini av einum máli frá landsstýrinum, sum bert bað tingið um loyvi til at seta í verk fyrsta byggistig í eini ætlan um at gera føroyskt sjónvarp.

Tingið samtykti at geva landsstýrinum hesa heimild, men sjónvarpsnevnd tingsins var ikki nøgd við uppskot landsstýrisins, sum bert snúði seg um tekniska útbýgging.

Fimm av teimum sjei limunum í nevndini mæltu tinginum til at leggja ta treyt við, at nú skuldi eisini ein serstøk lóg um sjónvarp gerast. Tá fimm av sjei nevndarlimum komu við einum tilmæli, skuldi tað havt góðar móguleikar at verði samtykt. Trupulleikin var bara her, at summir av hesum monnum vildu tryggja sær, at onki loyvi varð givið til privatar sendingar, fyrr enn ein sjónvarpslóg var gjord.

Seinasti lögtingsfundurin gjørdist ein »skemti-sýning«

lógaruppskotið frá landsstýrinum varð samtykt utan stórvægis broytingar.

Privat-TV fall

Í álitinum frá sjónvarpsnevndini var nú bert eitt uppskot eftir. Tað var eitt uppskot til samtyktar, sum rætt og slætt gekk út upp á at áleggja landsstýrinum at geva sjónvarpsfeløgnum loyvi til royndarsendingar við teirri sjálvsegdu treyt, at hesar lúkaðu sensurlógina, sum er galdandi fyrri biografarnar. Men hetta uppskot fekk litla undirtøku, bert átta av 24 atkvøðum.

Sjónvarpsnevndin hevði sitið sum ein millumtinganevnd síðani tíðliga um summarið, og nú vóru øll hennara uppskot fallin. Tað sá út sum at summir vóru eitt sindur illa við.

Tingmenn hildu hetta kanska vera hent alt ov tilvildarlaga, tí sjálvt um fleiri minnilutauppskot vóru, so var okkurt í teimum, sum teir kundu havt samst um.

Tingmenn flentu

So var tað ein, sum rópti á formannin, at nú var uppskotið hjá Jonu eftir. Hetta uppskot var komið fram á ting sama kvøldið og mátti skiljast sum at tað stóð beinleiðis í samband við ætlanina hjá summum at loyva privat-um sendingum. Jona kravdi eina reglugerð gjørda fyrst og vildi hava hana lagda fyrri sjónvarpsnevnd tingsins.

Summir flentu, tá formaðurin tók tað til at kvøðugreiðslu. Møguliga hildu teir litið skil vera í at atkvøða um tað nú, tí tingmenn høvdu beint nú vist, at teir vóru ikki fyrri royndarsendingum, hví so atkvøða um nakað so meiningsleyst sum at gera reglugerð, áðrenn slíkar sendingar kundu byrja.

Men atkvøtt bleiv, og uppskotið varð samtykt. Kanska tí at summir tinglimir við hesi samtykt hildu seg hava tryggjað sær, at ein reglugerð fór at verða lögð fyrri eina tingnevnd, áðrenn nakað sendiloyvi varð givið (ta vissuna høvdu teir ikki, um teir bert samtyktu áðurnevnda uppskot, sum einans miðaði imóti at geva sendiloyvi utan aðra treyt enn at sensurlógin varð hildin).

Reglugerðin ikki gjord

Ella kanska varð uppskotið samtykt, tí at summir tinglimir innast inni hildu, at ov litið var komið burturúr.

Men løgna hildu teir finaluna vera. Tað avdúkaði tann rungandi láturin, sum nú fór gjøgnum tingsalin.

So var tingsetan liðug, og menn fóru nú út at taka imóti veljaranna dómi yvir tað arbeið, teir høvdu gjørt á tingi.

Sjónvarpsnevndin hevur ongantíð fingið ta reglugerð, sum hon eftir uppskotinum hjá Jonu skuldi góðkenna. Men tey privata sjónvarpsfeløginu senda í dag.

Uppskotið hjá Jonu Henriksen fekk avgerandi týðning á føroysku sjónvarpsøguna

